

Arrest

nr. 307 111 van 23 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Mr. P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoeker dient op 22 juni 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 31 augustus 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten, bent geboren en getogen in Gurjaani en u woonde de laatste twee jaar in Tbilisi. U omschrijft zichzelf als homoseksuele man.

Uw familie maakte opmerkingen over uw kledij en gedrag. U had als kind en tiener een moeizame relatie met uw vader die vaak agressief was en u heeft meermaals de politie opgeroepen. Ze zeiden al lachend dat jullie zich moesten verzoenen ofwel zeiden uw broers dat u de politie niet mocht vragen uw vader mee te nemen. Nadat uw broers niet meer thuis woonden, hadden u en uw vader op een gegeven moment opnieuw een ruzie waarbij hij uw moeder hardhandig aanpakte. Toen u zag dat zij problemen kreeg omwille van u, besloot u klacht in te dienen bij de politie en uw vader kreeg een contactverbod opgelegd van een maand. Na dit incident bent u naar Tbilisi verhuisd en heeft u geen contact meer gehad met uw vader.

In Tbilisi woonde u eerst een tijdje bij uw broers. Een van hen heeft uw haar afgeknipt. U ging uiteindelijk alleen wonen en nadien trok u samen met uw vriend in een appartement. Uw broers kwamen te weten dat u een relatie had en ook uw ouders waren op de hoogte. U heeft uw vader in oktober 2022 twee keer in de buurt van uw appartement opgemerkt en ook een keer in de nieuwjaarsperiode.

Na uw middelbaar heeft u de opleidingen haarstylist en fruit- en groentetechnologie gevolgd. Tijdens uw studies kreeg u van een medestudent wel eens opmerkingen over uw gedrag en manier van stappen. U heeft gewerkt in een fastfoodrestaurant en werd ontslagen omdat meerdere collega's er omwille van u niet meer wilden werken. Nadien werkte u een jaar als manager in de Spar. U kreeg er van klanten opmerkingen over uw uiterlijk, u werd uitgescholden en gepest.

Ook op straat werd u regelmatig uitgescholden door onbekenden. In juli 2021 werd het een keer fysiek, toen een voorbijganger een steen naar u gooide terwijl u hand in hand liep met een vriend. U verloor het bewustzijn en had medische zorg nodig. Twee dagen voor uw vertrek uit Georgië werd u op straat verbaal aangevallen door een groep jongeren. U diende geen klacht in omdat ze u waarschuwden om niet naar de politie te stappen.

Omdat u zich niet meer veilig voelde in Georgië, u psychologisch leed onder al deze gebeurtenissen en de politie en overheid u geen hulp wilden of konden bieden, besloot u op 20 juni 2023 Georgië te verlaten. U vloog rechtstreeks naar België en verzocht twee dagen later om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u gedood te worden of dat u gek zal worden waardoor men u naar een psychiatrische instelling zal sturen.

In België heeft u een keer de politie opgeroepen nadat een koppel uit het opvangcentrum meermaals dingen had gestolen van andere bewoners.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele Georgische paspoort en identiteitskaart, een kopie van een psychologisch rapport van België, originele medische documenten van in Georgië, originele documenten in verband met het contactverbod van uw vader en een origineel attest van een klachtenneerlegging in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u bij voorkeur met een vrouwelijke medewerker praatte. (Vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ) Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw dossier behandeld door een vrouwelijke PO en was er een vrouwelijke tolk aanwezig.

U haalde op de DVZ ook aan dat u psychologische problemen heeft (paniekstoornis). (Verklaring DVZ, rubriek 29; Inschrijving van de asielaanvrager) Gezien u dit had aangegeven, werd u er aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen dat u altijd extra pauze of water kan vragen. Er werd aan het begin van het onderhoud tevens geïnformeerd hoe u zich voelde. U gaf aan dat u niet goed geslapen had maar dat het wel ging en dat uw gezondheidstoestand geen invloed had op hoe u verklaringen kon afleggen. U vertelde verder dat u reeds acht jaar last heeft van paniekaanvallen. U zocht hiervoor in Georgië de hulp van een psychiater. In België bent u al twee keer naar een psycholoog gegaan. U legde in dat verband een psychologisch rapport neer waarin u wordt gediagnosticeerd met PTSS en paniekaanvallen. (notities

persoonlijk onderhoud (npo) p. 2, 3, 4, 5) Uit het notitiesverslag blijkt dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat u op enige wijze gehinderd werd om uw relaas op correcte wijze uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U besloot Georgië te verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie. U identificeert zich als homoseksuele man en in Georgië kreeg u te maken met beledigingen, pestgedrag en fysiek geweld. U vreest in Georgië gedood te worden of in een psychiatrische instelling te belanden. (npo p. 15, 19)

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettemin de houding tegenover LGBTI+personen sinds 2016 is verbeterd. Vooral in de regio's zijn deze gevoelens diepgeworteld. In Tbilisi zijn mensen meer open-minded. Leden van de LGBTI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven bijgevolg nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie, hoewel verschillende LGBTI+-personen er na hun outing wel een goede band met hun familie op na houden. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap een van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus **geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen**.

In hoeverre LGBTI+-personen blootstaan aan homo- of transfobie en/of discriminatie en in hoeverre dergelijke problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. **U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging** in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten **niet voldoende zwaarwichtig** zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Georgië.

Zo verklaarde u dat u sinds uw kindertijd een **slechte relatie heeft met uw vader**. Ook met uw broers komt u niet goed overeen. U had vaak ruzie met uw vader en hij gedroeg zich agressief. Hij en de andere familieleden gaven u opmerkingen over uw lange haar, oorbel, gedrag en manier van stappen. Nadat u uw ouderlijk huis verliet, had u geen contact meer met uw vader en sinds u alleen woonde in Tbilisi heeft u ook geen contact meer met uw broers. (npo p. 6, 8, 10, 11) De slechte relatie met uw familie en hun gedrag naar u toe kunnen storend zijn in uw leven, maar halen echter niet de drempel van vervolging. Dit wordt nog meer versterkt door het feit dat u de laatste periode in Georgië niet meer bij familie woonde, zodat u wel in de mogelijkheid verkeert om een zeker afstand te bewaren ten opzichte van uw familie.

U opperde dat uw familie u vermoedelijk zoekt. U hoorde van uw moeder dat uw broers naar u op zoek waren nadat ze te weten kwamen dat u een relatie had met een man. U denkt dat om diezelfde reden uw vader vorig jaar driemaal in de buurt van uw appartement rondhing. (DVZ Vragenlijst, rubriek 3.5; npo p. 10, 12, 13) Het gaat hier echter om loutere vermoedens. Er is geen concrete reden of aanwijzing om aan te nemen dat uw familie u naar het leven staat omwille van uw seksuele oriëntatie en dat u voor uw leven te vrezen heeft.

Tijdens uw **studietijd** kreeg u opmerkingen van een medestudent over uw uiterlijk. U meldde dit aan de bewakingsagent. (npo p. 7) Op uw eerste job kreeg u ook te maken met onaangename situaties. Er waren **klanten** die u aanspraken en collega's die omwille van u de job verlieten, waardoor u uiteindelijk zelf ontslagen werd. (npo p. 7, 8) Ook op uw volgende job, in de Spar, ondervond u pesterijen van klanten. Uw overste was daarvan op de hoogte en hoewel u goed met haar overeen kwam en jullie en normale relatie hadden, voelde u zich niet gesteund door haar en reageerde ze niet op het gedrag van klanten. (npo p. 13, 14) Pestgedrag op school en op de werkvloer zijn betreurenswaardig maar kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het feit dat u gepest werd op uw werk

hoeft niet te verhinderen dat u een andere tewerkstelling zou trachten te vinden indien u vindt dat u daar behoefte aan heeft.

Voorts haalde u aan dat u door **onbekenden** op straat of in winkels, eetzaken werd uitgescholden (npo p. 7, 13, 14) U werd ook een keer fysiek aangevallen toen u met uw vriend Saba hand in hand liep. Iemand gooide een steen naar jullie die u raakte aan uw voorhoofd. U belandde in het ziekenhuis. (npo p. 5, 14) Er dient opgemerkt te worden dat eventuele sociale uitsluiting, stigmatisering en mogelijke uitingen van afkeer ten opzichte van u op basis van uw seksuele oriëntatie uiteraard afkeurenswaardig zijn en moreel verwerpelijk, doch op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hetzelfde geldt voor de eenmalige homofobe daad waar u en Saba slachtoffer van werden.

U had in Georgië een grote vriendenkring van mensen die ook tot de LGBT-gemeenschap behoren en waar u vaak mee afsprak. U hield ervan om op stap te gaan en u ging naar de homovriendelijke clubs Bar Succes en Tsitsinatela. U heeft doorheen uw leven verschillende partners gehad. (npo p. 9, 10, 17, 18) Op basis van uw verklaringen kan worden aangenomen dat u in staat was om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van uw seksuele oriëntatie en dat u reeds verschillende malen een relatie had met een man, waaruit kan worden afgeleid dat u in Georgië dus ook in staat was om uw romantisch leven te ontwikkelen. Er dient dus te worden besloten dat u in Georgië in staat was om een vriendschappelijk en romantisch netwerk te onderhouden.

Ten slotte gaf u doorheen de asielprocedure meermaals aan dat u het mentaal moeilijk heeft. De aanhoudende pesterijen en problemen met uw familie zorgden dat u psychologische problemen kreeg. Sinds uw 16e jaar ging u een keer per maand naar een psychiater. Toen u in Tbilisi woonde, kon u beter omgaan met uw emoties en ging u niet meer naar de psychiater. In Tbilisi bent u wel een keer naar een psycholoog geweest in de organisatie Tanatsoroba, maar haar advies hielp u niet verder. (npo p. 4, 17) Zonder afbreuk te doen aan de ernst van de pesterijen en de trauma's die ruzies en vernederingen kunnen veroorzaken, heeft u niet voldoende aangetoond en geconcretiseerd dat u in Georgië niet op hulp en ondersteuning zou kunnen rekenen in de toekomst in het geval u dat nodig acht.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat uw fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Er zijn onvoldoende concrete indicaties dat u geen sociale of professionele activiteiten zou kunnen ontplooiën in Georgië indien u daartoe stappen zou zetten. Het blijkt aldus geenszins dat u omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van uw seksuele oriëntatie in uiterst precare leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar Georgië.

Indien bij terugkeer naar Georgië uw situatie zou veranderen, de problemen met uw familie zouden escaleren, uw grondrechten wel in het gedrang zouden komen of als u te maken zou krijgen met daden van vervolging, kan verwacht worden dat u zich richt tot de **Georgische autoriteiten voor bescherming**. Immers, internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet aantoont dat u in geval van nood niet op bescherming zou kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat

dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de eerder aangehaalde informatie dat ook LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid, een mogelijk gebrek aan privacy en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen outing hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. **Gelet op bovenstaande informatie volstaat uw loutere verwijzing naar de algemene situatie op vlak van bescherming van de LGBTI+-gemeenschap niet om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn u hulp en/of bescherming te bieden.**

Gevraagd of u ooit iets ondernomen heeft tegen de opmerkingen die u kreeg van klanten of mensen op straat, gaf u aan van niet omdat u de politie in Georgië niet meer vertrouwde sinds het incident met uw vader, namelijk die ene keer dat de politie u uitlachte. (npo p. 6, 16) U gaf aan dat de Georgische overheid en politie u niet willen of kunnen beschermen tegenover uw vader. (DVZ Vragenlijst, rubriek 3) U verwees naar een vriend die fysiek werd aangevallen en niet werd geholpen door de politie, en naar de gebeurtenissen in de Pride periode waarbij niemand de LGBT-gemeenschap te hulp schoot. (npo p. 16) U dient echter concreet aan te tonen dat u niet op bescherming kan rekenen, waar u in gebreke blijft.

Er moet ten eerste op worden gewezen dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Ten tweede kan, hoewel de politie u inderdaad een keer zei dat u zich met uw vader moest verzoenen, niet gesteld worden dat de politie u weigerde te helpen. Toen uw vader uw moeder sloeg, riep u de politie op en kwamen ze ter plaatse. U wilde klacht neerleggen dus namen ze u mee naar de auto om uw verklaringen te noteren. Er werd toen ook een contactverbod van een maand ingesteld tegen uw vader. De politie legde u uit dat uw vader u niet mocht aanspreken en niets mocht doen. Als hij dat wel zou doen, zou u de politie moeten bellen om hen daarover te verwittigen. (npo p. 6, 11, 12; document nr. 4 groene map) Uit de handelwijze van de politie kan niet worden geconcludeerd dat u niet op bescherming kon rekenen en dat ze onwillig waren u te helpen.

Bijgevolg laat u het na om aan te tonen en te concretiseren dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen in de toekomst in het geval u in de problemen zou komen. U maakt niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen.

Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u blijkt geeft van een grote zelfredzaamheid en dat u er niet voor terugschrikt om uw rechten proberen te laten gelden. Zo gaf u aan dat u in uw jeugd meermaals de politie opriep en u was u niet bang om tegen een groep jongeren te zeggen dat u de politie zou oproepen omwille van hun beledigend gedrag. (npo p. 6, 15) Ook in België heeft u de politie reeds opgeroepen en diende u klacht in nadat u merkte dat een koppel uit het opvangcentrum zaken gestolen had. Toen een medewerker van het centrum niet ingreep nadat het koppel uw foto op Grinder had gepost, stapte u naar uw sociaal assistent en de directeur van het centrum om uw ongenoegen over de reactie van de medewerker te uiten. (npo p. 15; document nr. 6 groene map) Het feit dat u deze stappen onderneemt, dat u niet zomaar genoegen nam met de reactie van centrummedewerker maar besloot om naar de directeur te stappen, is een indicatie dat u over de nodige capaciteiten beschikt om ook in Georgië uw recht op bescherming te laten gelden en stappen te ondernemen om eventuele toekomstige problemen aan te kaarten.

Wat betreft de overige documenten die u heeft voorgelegd in het kader van uw procedure en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, moet het volgende worden opgemerkt: uw paspoort en identiteitskaart bevatten uw persoonlijke gegevens en tonen uw nationaliteit aan, zaken die niet ter discussie staan. De medische documenten van in Georgië bevestigen dat u in het ziekenhuis terecht kwam nadat u aan uw hoofd werd geraakt door een steen. Dit kan echter geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen. U legde een psychologisch rapport neer dat dateert van 28 augustus 2023. De eerste consultatie bij deze psycholoog was op 18 augustus 2023. In het psychologisch rapport worden uw leven in Georgië, in België en de oorzaak van uw klachten kort beschreven. Er worden aanbevelingen gedaan van hoe u geholpen zou kunnen worden (ontspanningstechnieken, visualisatietechnieken, een plan om paniekaanvallen te laten verminderen). Er wordt geconcludeerd dat u chronische paniekaanvallen heeft, symptomen van PTSS, dat u een rustige en veilige omgeving nodig hebt en nieuwe routines en activiteiten. De inhoud van het rapport verandert niets aan de beoordeling van uw vrees op vervolging in Georgië. Uit het rapport kan worden afgeleid dat u inderdaad nood heeft een psychologische hulp en begeleiding. Zoals blijkt uit uw verklaringen, had u daar in Georgië ook toegang tot.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U maakte namelijk niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A. van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van “*het algemeen beginsel van voorzichtigheid*” en “*het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)*”.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker vat de motieven samen, waarbij hij de door de commissaris-generaal gedane beoordeling tracht uit te klaren of te weerleggen. Verzoeker benadrukt de systematische en persoonsgerichte aanvallen, waaraan hij werd blootgesteld. Hij geeft aan dat de ondergane behandelingen wel degelijk de drempel van vervolging bereiken en benadrukt het belang van het cumulatief effect van de verschillende feiten. Verzoeker hekelt de minimalisering door de commissaris-generaal van de door hem ondergane pesterijen, bedreigingen en fysieke en verbale aanvallen. Vervolgens gaat verzoeker in op de onmogelijkheid om psychologische hulp te verkrijgen in Georgië, evenals op de onmogelijkheid om beroep te doen op de bescherming van de politie.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de erkenning van de vluchtelingenstatus. Hij gaat vooreerst in op een gebrek aan bescherming als homoseksuele man. Verzoeker benadrukt dat zijn seksuele geaardheid niet ter discussie staat, waarbij uit de landeninformatie blijkt dat de situatie van de LGBTQ+gemeenschap in Georgië allesbehalve geruststellend is. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal de door hem gebruikte landeninformatie verkeerd interpreteert, waarbij hij met name de term “tend to” verkeerd vertaalt. Het gaat niet om een zekerheid dat de homofobie is verbeterd in de periode 2016-2021. Verzoeker wijst erop dat Georgische onderdanen tot voor kort een positieve beslissing kregen, waarbij hij het onlogisch en bijzonder zorgwekkend acht dat het CGVS op zes maanden tijd voor een radicale wijziging van standpunt opteert. Verzoeker wijst op landeninformatie dat haatspraak tegenover de LGBTQ+ gemeenschap een groeiend probleem is. Hij benadrukt dat de trainingen voor de politiediensten nog niet werden geëvalueerd en herhaalt zijn persoonlijke ervaringen met de politiediensten. Verzoeker gaat in op de feiten van homofoob geweld bij de recent Pride in Tbilisi, evenals de verschillende veroordelingen van Georgië door het EHRM en het gebrek van Georgië om de veroordelingen te implementeren in zijn eigen rechtssysteem. Verzoeker citeert vervolgens uit diverse landeninformatie, die de preciaire situatie van de LGBTQ+gemeenschap aantoont en gaat in op de mogelijke nieuwe wet die de vrijheid van vereniging en meningsuiting sterk zou beperken.

Verzoeker concludeert dat er geen enkele twijfel bestaat dat verzoeker terecht zou komen in een samenleving die vol haat en discriminatie handelt tegenover homoseksuelen en er absoluut geen spoor is van enige verbetering. Vervolgens gaat verzoeker in op het huiselijk geweld, waaraan hij werd onderworpen door zijn vader en broers. Hij wijst op het gebrek aan familiaal en sociaal netwerk.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt dat de inhoud van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de inhoud weerspiegelt van de artikelen 2 en 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat bij een terugkeer zijn fysieke integriteit in het gedrang komt, door het feit dat hij homoseksueel is en er sprake is van een heersend haatdragend klimaat. Verzoeker stelt dat zowel de Raad van Europa als het EHRM reeds meermaals hebben gesteld dat homoseksuelen dienen te worden beschouwd als een "kwetsbare groep".

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Verzoeker voegt volgende overtuigingsstukken bij zijn verzoekschrift;

- “1. *Bestreden beslissing*;
2. *Persoonlijk onderhoud CGVS*;
3. *Medisch rapport*;
4. *Psychologisch rapport*;
5. *Juridische bijstand*”.

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 3 april 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin een psychologisch attest voegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u bij voorkeur met een vrouwelijke medewerker praatte. (Vragenlijst “bijzonder procedurele noden” DVZ) Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd uw dossier behandeld door een vrouwelijke PO en was er een vrouwelijke tolk aanwezig. U haalde op de DVZ ook aan dat u psychologische problemen heeft (paniekstoornis). (Verklaring DVZ, rubriek 29; Inschrijving van de asielaanvrager) Gezien u dit had aangegeven, werd u er aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS op gewezen dat u altijd extra pauze of water kan vragen. Er werd aan het begin van het onderhoud tevens geïnformeerd hoe u zich voelde. U gaf aan dat u niet goed geslapen had maar dat het wel ging en dat uw gezondheidstoestand geen invloed had op hoe u verklaringen kon afleggen. U vertelde verder dat u reeds acht jaar last heeft van paniekaanvallen. U zocht hiervoor in Georgië de hulp van een psychiater. In België bent u al twee keer naar een psycholoog gegaan. U legde in dat verband een psychologisch rapport neer waarin u wordt gediagnosticeerd met PTSS en paniekaanvallen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 2, 3, 4, 5) Uit het notitieverslag blijkt dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat u op enige wijze gehinderd werd om uw relaas op correcte wijze uiteen te zetten. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”* Verzoeker brengt geen elementen aan, die een ander licht werpen op deze overwegingen of deze aan het wankelen brengen. De Raad treedt de commissaris-generaal, in zijn beoordeling dat verzoeker volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van zijn seksuele geaardheid. Hij geeft aan dat hij zich identificeert als een homoseksuele man en hierdoor te maken kreeg met pesterijen, beledigingen en fysiek en verbaal geweld. Ook zijn vader en broers viseren hem. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming verschillende overtuigingsstukken gevoegd.

5.1.3. Wat betreft verzoekers paspoort en identiteitskaart, dient te worden opgemerkt dat deze documenten verzoekers identiteit en nationaliteit bevestigen, die niet ter discussie staan. Wat betreft de medische stukken uit Georgië, blijkt hieruit dat verzoeker met een hoofdwonde werd opgenomen in het ziekenhuis. Verzoeker verklaarde deze hoofdwonde te hebben opgelopen, nadat een onbekende een steen naar hemzelf en zijn vriend, met wie hij hand in hand liep, gooide. Deze gebeurtenis wordt noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad betwist. Wat betreft de documenten inzake het contactverbod dat aan zijn vader werd opgelegd, wijst de Raad erop dat ook deze gebeurtenis niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor het bewijs van klachtneerlegging bij de Belgische politie.

5.1.4. Wat betreft het psychologisch attest van 28 augustus 2023, dient te worden opgemerkt dat hieruit blijkt dat verzoeker sinds 18 augustus 2023 op consultatie gaat bij een psycholoog, vanwege paniekaanvallen. Er wordt aangegeven dat verzoeker paniekaanvallen presenteert als de belangrijkste aandoening, die in de loop van de tijd chronisch is geworden. Er wordt gesteld dat verzoeker tevens symptomen heeft van andere problemen (PTSS, mishandeling, etc.). Er wordt aangegeven dat verzoeker een rustige omgeving nodig heeft, waar hij niet wordt gediscrimineerd en waarin hij zich goed kan uiten. Tevens wordt aangegeven dat hij nieuwe routines en activiteiten nodig heeft. Er werden hem ontspanningstechnieken aangeleerd, evenals visualisatietechnieken en een plan voorgesteld om de paniekaanvallen te verminderen. Bij het verzoekschrift wordt nog een psychologisch attest van 17 januari 2024 gevoegd, van dezelfde psycholoog. Hierin wordt aangegeven dat verzoeker het erg moeilijk heeft en erg somber is sinds de negatieve beslissing van de commissaris-generaal. Er wordt aangegeven dat verzoeker symptomen heeft die verband houden met een stresspiek, waarbij hij moet omgaan met de stress die hij ervaart, wat een van de hoofdoorzaken is van de sinusaritmie waaraan hij lijdt. De psycholoog beveelt een psychologische behandeling aan, het zoeken van alternatieve activiteiten buiten het centrum en het maken van een afspraak met een sociaal assistent om erachter te komen welke mogelijkheden hij heeft. Bij aanvullende nota wordt een derde attest dd. 17 maart

2024 van dezelfde psycholoog overgemaakt, waarin een verslag wordt gemaakt van een afspraak op 12 maart 2024. Er wordt aangegeven dat verzoeker verdrietig arriveert en zegt dat hij niet meer weet wat hij moet doen om te verbeteren. Hij stelt dat hij problemen heeft met tachycardie en dat hij zich probeert te ontspannen, maar dat dit heel moeilijk is. Als aanbeveling wordt meegegeven dat verzoeker tips krijgt om met de stress om te gaan.

In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat uit de voorgelegde attesten niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoeker en niet op een objectieve (medische) bron van informatie.

Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan de neergelegde psychologische attesten, voor wat betreft de oorzaak van de psychologische problematiek, slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

Dat verzoeker psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geeft het attest geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoekers problemen. Uit het attest kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn psychische problemen.

Evenmin kan uit de bijgebrachte psychologische attesten worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt ook niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren, in het bijzonder omtrent haar eigen problemen. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoekers psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoeker volwaardige verklaringen kon afleggen.

5.1.5. Bij het verzoekschrift werd tevens een verslag van een cardioloog neergelegd. Uit het verslag blijkt dat verzoeker hartkloppingen en een gevoel van overslagen heeft. Er werd aangegeven dat de bevindingen van de tests overeenkomen met een sinusaritmie of een "VES" of "SVES", "*maar zeker te weinig om behandeling te verantwoorden (met bètablokker bv)*". In tegenstelling tot wat in het psychologisch rapport van 17 januari 2024 staat vermeld, werd verzoeker aldus niet geadviseerd om bètablokkers te nemen. De hartaritmie, die geen behandeling behoeft, heeft als dusdanig geen uitstaans met verzoekers vluchtrelaas, minstens toont hij niet aan waarom dit wel zo zou zijn.

5.1.6. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorliggende stukken wegens de inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Evenmin volstaan de neergelegde attesten als afdoende verantwoording voor de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige verklaringen. Dat de voorgelegde documenten

een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met dit document geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijk geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.7. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat de door verzoeker aangehaalde elementen niet volstaan om te kunnen besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Georgië. In de bestreden beslissing kunnen volgende overwegingen worden gelezen:

(a) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een groot deel van de Georgische bevolking nog steeds negatieve gevoelens koestert ten aanzien van homoseksualiteit, niettegenstaande de houding tegenover LGBTI+ personen sinds 2016 is verbeterd, (i) waarbij leden van de gemeenschap in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie en homofobie, ook in de gezinscontext en waarbij het aantal geweldsincidenten toeneemt wanneer het thema actueel is, zoals in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie, doch dat er actueel geen sprake is van een systematische vervolging van LGBTI+ personen;

(b) verzoeker slaagt er niet in om aan te tonen dat er in zijn concreet geval sprake is van een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, waarbij:

(i) de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet voldoende zwaarwichtig zijn;

(ii) de slechte relatie met zijn familie en hun gedrag naar hem toe de drempel van vervolging niet halen, wat wordt versterkt door het feit dat verzoeker de laatste maanden niet meer bij zijn familie woonde, zodat hij in de mogelijkheid verkeert om een zekere afstand te bewaren;

(iii) het vermoeden dat zijn vader en broers hem zoeken slechts loutere vermoedens zijn, waarbij er geen concrete reden of aanwijzing is om aan te nemen dat zijn familie hem naar het leven staat omwille van zijn seksuele oriëntatie;

(iv) het pestgedrag op school en de werkvloer weliswaar betreuenswaardig zijn, maar naar aard, intensiteit en draagwijdte niet kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade;

(v) de incidenten waarbij verzoeker door onbekenden op straat of in winkels werd uitgesloten en de eenmalige fysieke aanval, waarbij iemand een steen gooide en verzoeker gewond geraakte toen hij hand in hand met zijn vriend over de straat wandelde, zijn moreel verwerpelijk en afkeuenswaardig, maar op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging of ernstige schade;

(vi) verzoeker in Georgië een grote vriendenkring van mensen had die ook tot de LGBTI+ gemeenschap behoren en waar hij vaak mee afsprak, waarbij hij ervan hield om op stap te gaan naar homovriendelijke vlucht, waarbij hij doorheen zijn leven verschillende partners heeft gehad en in staat was om een leven te leiden in Georgië omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van zijn seksuele geaardheid;

(vii) verzoeker, die in het verleden in Georgië naar een psychiater en psycholoog ging, toont niet aan dat hij in Georgië niet op hulp of ondersteuning zou kunnen rekenen in de toekomst, indien hij dat nodig acht;

(viii) er niet blijkt dat verzoekers fundamentele grondrechten in Georgië stelselmatig in het gedrang zouden komen, waarbij er onvoldoende concrete indicaties zijn dat hij geen sociaal of professioneel leven kan ontplooiën en waarbij niet blijkt dat verzoeker omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van zijn seksuele oriëntatie in uiterst precare leefomstandigheden was terechtgekomen of dreigt terecht te komen bij ene terugkeer;

(c) indien verzoekers situatie zou veranderen, de problemen met zijn familie zouden escaleren, zijn grondrechten wel in het gedrang zouden komen of als hij te maken zou krijgen met daden van vervolging, kan worden verwacht dat hij zich hiervoor richt tot de Georgische autoriteiten, waarbij:

(i) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, er een Public Defender is die bevoegd is voor mensenrechtenschendingen en discriminatie, er gratis juridisch advies is voor elke Georgische onderdaan en er een breed scala aan ngo's werkzaam zijn;

(ii) er kan in het algemeen gesteld worden dat bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties, waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is;

(iii) ook LGBTI+ personen terecht kunnen bij de politie voor klachten, ondanks de vaststelling dat veel leden van de gemeenschap vaak weinig vertrouwen hebben in de ordediensten. Dit heeft ertoe geleid dat leden vaker beroep zullen doen op een ngo om verdere stappen te ondernemen, omdat een zaak serieuzer wordt genomen als een ngo betrokken is. Ook de betrokkenheid van de public defender zorgt ervoor dat de zaak grondiger wordt onderzocht;

(iv) verzoeker blijft in gebreke concreet aan te tonen dat hij niet op bescherming kan rekenen, waarbij de bescherming die de autoriteiten dient te bieden niet absoluut moet zijn en waarbij uit de verklaringen van

verzoeker over de politietussenkomst tussen hem en zijn vader niet blijkt dat hij niet op bescherming kon rekenen of dat de politie onwillig waren om hem te helpen;

(v) verzoeker geeft blijk van een grote zelfredzaamheid, die er niet voor terugschrikt om zijn rechten te laten gelden, waarbij hij in zijn jeugd meermaals de politie heeft opgeroepen en niet bang was om tegen een groep jongeren te zeggen dat hij de politie zou oproepen vanwege hun beledigend gedrag en waarbij verzoeker ook in België de politie heeft opgeroepen en een klacht neerlegde nadat hij merkte dat een koppel in het opvangcentrum zaken had gestolen en hij de directie van het opvangcentrum aansprak, omdat hij niet tevreden was van de reactie van een centrummedewerker nadat het koppel zijn foto op Grinder had gepost.

5.1.8. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad overgenomen. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker hier niet in slaagt.

5.1.9. Wat betreft de algemene situatie van leden van de LGBTQI+ gemeenschap, blijkt uit de meest recente beschikbare landeninformatie, te weten de COI Focus “*Georgië. Algemene situatie*” van 11 december 2023, dat de situatie van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië nog steeds complex is, dat deze gemeenschap er nog steeds één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homo- en transfobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de beschikbare informatie lijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië. Vooral in de regio’s zijn deze gevoelens diepgeworteld, terwijl mensen in Tbilisi meer *open-minded* zijn. Leden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië kunnen in hun dagelijkse leven nog steeds op verschillende vlakken geconfronteerd worden met discriminatie, onder meer op vlak van onderwijs, tewerkstelling en gezondheidszorg. Ook in de gezinscontext is er vaak sprake van homofobie en ook de (religieuze) autoriteiten maken zich hier schuldig aan. Daarnaast lopen leden van de LGBTQI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli, waarvan de *Gay Pride* – zoals blijkt uit de door verzoeker aangeleverde informatie – in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven nog steeds een uitdaging. Niettegenstaande de LGBTQI+-gemeenschap aldus één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen. Het loutere feit een LGBTQI+-persoon te zijn in Georgië, is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeker ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Verzoeker maakt doorheen zijn relaas echter niet aannemelijk dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor (actuele) vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade of dat hij dergelijke behandeling enkel kan vermijden door zijn geaardheid te verbergen (zie *infra*).

5.1.10. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat “*Uit het geheel van uw verklaringen blijkt niet dat uw fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Er zijn onvoldoende concrete indicaties dat u geen sociale of professionele activiteiten zou kunnen ontplooiën in Georgië indien u daartoe stappen zou zetten. Het blijkt aldus geenszins dat u omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van uw seksuele oriëntatie in uiterst precaire leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar Georgië.*” Deze beoordeling is gestoeld op een uitgebreide afweging van de door verzoeker verklaarde pesterijen, discriminatie en verbale en fysieke agressie, zoals deze in de bestreden beslissing kan worden gelezen en zoals hierboven samengevat. Tevens werd rekening gehouden met verzoekers verklaringen over zijn mogelijkheden om te studeren, te werken, een vriendschappelijk netwerk uit te bouwen, evenals om een romantisch netwerk te onderhouden. De door verzoeker in zijn verzoekschrift geuite verontwaardiging van deze beoordeling – waarbij hij de door hem ondergane behandelingen herhaalt, het cumulatieve effect hiervan benadrukt en aangeeft dat de door de commissaris-generaal gehanteerde drempel de internationale bescherming tot een lege doos maakt – laat geen andere beoordeling toe.

5.1.11. Alleszins wijst de Raad erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend

indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

5.1.12. Uit de COI Focus "*Georgië Algemene situatie*" van 11 december 2023 blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

5.1.13. Niettegenstaande uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in Georgië op het vlak van bescherming van LGBTQI+-personen wel degelijk en nog steeds tekortkomingen zijn, blijkt uit de voormelde COI Focus dat ook LGBTQI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Vanwege het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen en angst voor secundaire victimisatie en gedwongen *outing* hebben leden van de LGBTQI+-gemeenschap vaak echter weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen *outing* zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTQI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals 'WISG', 'Equality Movement' en 'Temida' om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder 'Equality Movement', leden van de LGBTQI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Het ministerie van Binnenlandse Zaken slaagt er echter niet in om politieagenten die beschuldigd worden van homofobe reacties ter verantwoording te roepen en ondanks de aanbevelingen van ECRI en de *Public Defender* om een gespecialiseerde *unit* op te richten binnen de politie die zich bezighoudt met racistische en homo- en transfobe haatmisdrijven, bestaat dergelijke unit in 2023 nog steeds niet. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de *Public Defender* te stappen. De betrokkenheid van de *Public Defender* zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt. Uit voormelde recente COI Focus, die een zicht geeft op de situatie tot en met 13 november 2023, blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

5.1.14. De algemene informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden van de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië op de korrel te nemen, loopt verder gelijk met dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus van 11 december

2023 en toont bijgevolg niet aan dat de hiervoor beschreven situatie niet correct of niet actueel zou zijn. Ook hierin wordt immers ingegaan op tekortkomingen inzake de berechting van haatmisdrijven, haatspraak van vooraanstaande politici en de Georgische orthodoxe kerk, tekortkomingen van de autoriteiten bij het bieden van bescherming tijdens manifestaties, mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten en het gebrek aan consequenties voor de ordiediensten die zich homofob gedragen. Noch het betoog van verzoeker, noch de informatie waarnaar hij verwijst, is dan ook van dien aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Wat betreft de arresten van het EHRM, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, wijst de Raad op het volgende. Het arrest *Mikeladze e.a./Georgië* van 16 november 2021 heeft geen betrekking op het politieoptreden in het kader van de LGBTQI+ gemeenschap, waarbij verzoeker niet verduidelijkt in welke mate er uit voormeld arrest gevolgen kunnen worden getrokken voor zijn zaak. Het arrest *Ghdgomelashvili en Japaridze/Georgië* van 8 oktober 2020 heeft betrekking op een politie interventie op 15 december 2009 op een kunstgalerij, waarbij de aanwezige leden LGBTQI+ gemeenschap door de politie werden vernederd, waarbij er sprake was van homofobe uitlatingen door de politie, er indicaties waren dat er dreigende taal werd gesproken en waarbij de aanwezige vrouwen werden onderworpen aan een (naakt)fouillering, zonder dat er enige legitieme reden – het enkele doel was om de aanwezige vrouwen te vernederen voor hun associatie met de LGBTQI+ gemeenschap – voor was. Het Hof stelde unaniem een schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 14 van het EVRM vast, omdat het ongepaste gedrag van de politie was gemotiveerd door homofobe/transfobe haat. Het arrest van het EHRM, *Women's Initiatives Supporting Group e.a./Georgia* van 16 december 2021 in de zaak 73204/12, betreft de gevoegde klachten van 35 individuen en twee Georgische ngo's over het optreden van de Georgische autoriteiten tijdens en na de homo- en transfobe agressie bij een betoging op de internationale dag tegen homofobie op 17 mei 2013 te Tbilisi. Het Hof stelde hierin vast dat de Georgische autoriteiten hadden nagelaten maatregelen te nemen om de LGBTQI+-demonstranten te beschermen tegen de menigte, hoewel ze volledig op de hoogte waren van de te voorzien wanorde en geweld op grote schaal tijdens het evenement. Er was bovendien bewijs van officiële medeplichtigheid van de autoriteiten. De aanwezige politie liet niet alleen na de tegendemonstranten tegen te houden, maar spoorde hen ook aan. Het Hof van Justitie oordeelde op 16 december 2021 unaniem dat Georgië artikel 3 van het EVRM en artikel 11 van het EVRM, beiden in samenhang met artikel 14 van het EVRM, had geschonden. Dat het Hof de Georgische staat in de twee voorgaande zaken veroordeelde omwille van het feit dat zij geen effectieve bescherming biedt aan slachtoffers van gender- en seksuele oriëntatie gerelateerd geweld, heeft evenwel niet per definitie tot gevolg dat verzoeker in zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming afzonderlijk te worden beoordeeld. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan deze arresten ten grondslag lagen, kunnen worden vergeleken met de feiten die de thans voorliggende zaak kenmerken. De Raad stipt hierbij nog aan dat het naleven van en proactief rekening houden met EHRM-vonnissen één van de twaalf EU-aanbevelingen was om kandidaat-lidstaat van de Europese Unie te kunnen worden en dat deze inmiddels volledig geïmplementeerd zou zijn (COI Focus 11 december 2023, p. 24-25, 48). De Raad herhaalt dat uit de COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat het aantal geweldsincidenten doorgaans toeneemt wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de *Pride Week* in de maand juli en dat de *Gay Pride* in 2023 werd afgelast na de laakbare bestorming door meer dan 2000 extreemrechtse demonstranten. Echter is er, hoe laakbaar het voorgaande ook moge zijn, geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTQI+-personen in Georgië.

5.1.15. Het gegeven dat er op meerdere vlakken ruimte is voor verbetering, zoals blijkt uit de door verzoeker aangereikte landeninformatie, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (hem) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

5.1.16. Zo verklaarde verzoeker dat hij meermaals de politie heeft opgeroepen om tussen te komen tussen zijn vader en hemzelf, bijvoorbeeld wanneer verzoekers vader hem van huis wegstuurde en zei dat hij niet meer terug mocht komen. Hoewel de politie meestal geen verslag opstelden, kwamen zij wel tussen en legden zij uit dat ze zich met elkaar moesten verzoenen (zie NPO, p. 6). Daargelaten de vraag of de politie de feiten te lichtzinnig opnamen, kan niet worden vastgesteld dat de politie verzoeker weigerde te helpen.

Verder verklaarde verzoeker tevens dat in 2018 of 2019 een klacht heeft ingediend tegen zijn vader, waarna de politie ter plaatse kwam, verzoeker meenam naar de politieauto om zijn verklaringen te noteren en waarbij een contactverbod van een maand werd ingesteld (zie NPO, p. 6 en 11-12). Er kan dan ook niet worden vastgesteld dat de Georgische overheden onwillig of onmachtig waren om verzoeker te beschermen. Na deze klachtneerlegging is verzoeker verhuisd naar Tbilisi, waarna hij zijn vader niet meer heeft gezien (zie NPO, p. 12). Verzoeker, die een volwassen en geschoolde man is, kon dus ook een zekere afstand bewaren ten opzichte van zijn familie. Verzoeker verklaarde dat hij zijn vader later wel nog driemaal heeft gezien in Tbilisi. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, kan verzoeker aangaande deze aanwezigheid van zijn vader in Tbilisi geen concrete reden of aanwijzing geven om aan te nemen dat hij, tegenover zijn familie effectief dient te vrezen voor zijn leven. Het gaat om niet meer dan het driemaal opmerken van zijn vader, zonder dat er sprake was van enige confrontatie. Verzoeker verklaarde dat hij zo ongeveer een jaar voor zijn persoonlijk onderhoud – aldus rond augustus 2022 – ook nog contact met zijn moeder en zus (zie NPO, p. 8). Uit verzoekers verklaringen komt niet naar voor dat zijn moeder hem bijzonder negatief behandelde en dat zij hem bijvoorbeeld heeft gewaarschuwd voor het plan om hem gedwongen te laten opnemen in een psychiatrisch ziekenhuis en dit ook heeft verhinderd door dit te weigeren en hem mee naar huis te nemen (zie NPO, p.12). Er kan dan ook worden verwacht dat verzoekers moeder hem zou waarschuwen, indien er concrete aanwijzingen waren dat zijn vader of broers een bedreiging voor zijn leven zouden vormen. Hoe dan ook, heeft verzoeker ook de politie niet verwittigd en heeft hij geen stappen ondernomen om een nieuw contactverbod te laten instellen tegen zijn vader, nadat hij hem enkele keren heeft gezien in Tbilisi. De door verzoeker verschaftte verantwoording hiervoor, met name dat hij niet wilde dat zijn vader zijn exact adres te weten zou komen, kan niet overtuigen (zie NPO, p. 12-13). Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom zijn vader zijn exact adres zou te weten komen, indien hij de politie zou contacteren. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat uit de door verzoeker afgelegde verklaringen ook lijkt te kunnen worden afgeleid dat zijn vader reeds kennis had van zijn woonplaats in Tbilisi, aangezien hij zijn vader opmerkte aan zijn flatgebouw en op de weg van zijn werk naar huis (zie NPO, p. 12-13). Rekening houdend met de hierboven gedane vaststellingen aangaande de nationale bescherming door de Georgische overheden, kan worden verwacht dat verzoeker beroep zou doen op de politiediensten, al dan niet met betrokkenheid van een ngo of de *public defender*, indien hij vreest dat de situatie met zijn vader en/of broers zou escaleren.

5.1.17. De Raad wijst verder op de volgende pertinente overwegingen in de bestreden beslissing: *“Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat u blijkt geeft van een grote zelfredzaamheid en dat u er niet voor terugschrikt om uw rechten proberen te laten gelden. Zo gaf u aan dat u in uw jeugd meermaals de politie opriep en u was u niet bang om tegen een groep jongeren te zeggen dat u de politie zou oproepen omwille van hun beledigend gedrag. (npo p. 6, 15) Ook in België heeft u de politie reeds opgeroepen en diende u klacht in nadat u merkte dat een koppel uit het opvangcentrum zaken gestolen had. Toen een medewerker van het centrum niet ingreep nadat het koppel uw foto op Grinder had gepost, stapte u naar uw sociaal assistent en de directeur van het centrum om uw ongenoegen over de reactie van de medewerker te uiten. (npo p. 15; document nr. 6 groene map) Het feit dat u deze stappen onderneemt, dat u niet zomaar genoegen nam met de reactie van centrummedewerker maar besloot om naar de directeur te stappen, is een indicatie dat u over de nodige capaciteiten beschikt om ook in Georgië uw recht op bescherming te laten gelden en stappen te ondernemen om eventuele toekomstige problemen aan te kaarten”.*

5.1.18. De Raad wijst er ten slotte nog op dat de commissaris-generaal terecht stelde dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Georgië toegang had tot de benodigde medische zorgen. Verzoeker verklaarde dat hij steeds met zijn arts over zijn paniekaanvallen sprak en dat hij hiervoor medicatie kreeg. Verzoeker ging één keer per maand naar een psychiater in zijn geboortedorp. Omdat verzoeker een onregelmatige hartslag had, ging hij in Georgië tevens meermaals naar een specialist, die hem telkens onderzocht, doch aangaf dat hij geen hartproblemen had. Ook met zijn psychiater kon hij spreken over zijn gevoel dat zijn hart zou ontploffen, waarbij eerstgenoemde hem het advies gaf om met zijn emoties te leren omgaan en hem medicatie voorschreef. Verzoeker gaf aan dat hij sinds zijn verhuis naar Tbilisi beter met zijn emoties en paniekaanvallen om kon gaan (zie NPO, p. 4). Er blijkt aldus dat verzoeker zowel voor zijn fysieke klachten, als voor zijn psychologische klachten terecht kon bij een specialist/psychiater. Er kan ook niet blijken dat verzoekers verwijzing naar een poging tot een gedwongen opname in een psychiatrisch ziekenhuis zou zijn ingegeven door een ander motief dan een medische bezorgdheid van een arts. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat een dokter een opname aanraade, waarbij deze dokter – nadat zijn moeder dergelijke opname weigerde – aangaf dat verzoekers moeder moest vermijden dat hij alleen naar bijvoorbeeld een balkon zou gaan of in een donkere kamer laten slapen. Verzoeker verklaarde dat zijn dokter vreesde dat hij zelfmoord zou plegen (zie NPO, p. 19). Dat verzoeker het oneens was met de geboden hulp – hij volhardt dat er iets mis is met zijn hart en geeft aan dat de voorgeschreven medicatie door de psychiater niet hielp – houdt niet in dat hem medische hulp werd ontzegd. Waar verzoeker stelt dat niet uit te sluiten valt dat de psychiater in Georgië zelf homofob zou zijn, omdat hij stelde dat er niets medisch aan de hand was met zijn hart en hem enkel aanraade om ademhalingsoefeningen te doen, kan deze bewering niet zonder meer worden aangenomen. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud nooit aangegeven dat hij het gevoel had dat zijn psychiater homofobe gevoelens zou hebben geuit. Bovendien herhaalt de Raad dat ook de cardioloog

die verzoeker in België heeft bezocht, geen hartproblemen heeft geconstateerd die enige behandeling behoeven en omvatten de aanbevelingen van verzoekers psychiater alhier ook onder meer ontspanningstechnieken en tips om met stress om te gaan.

5.1.19. Door de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie te verwijten, brengt verzoeker ten slotte geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de hoger weergegeven omstandige en draagkrachtige motieven. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Ook zijn stelling dat leden van de LGBTQI+ gemeenschap in het verleden wel de vluchtelingenstatus werden toegekend, kan de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites worden beoordeeld.

5.1.20. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

5.2.1 Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift of aanvullende nota enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

V. LAUDUS,

De griffier,

V. LAUDUS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

N. DENIES